

Getuigenis Tim Claes

2018 wordt een top jaar! En laat dat nu toevallig het jaar zijn dat MMC (de Managers Marathon Club) 30 jaar bestaat, of zit MMC er voor iets tussen dat 2018 een top jaar gaat worden? Oorzaak en gevolg liggen heel dicht bij elkaar ☺

Het was op een donkere november maandag in 2010 dat ik voor de eerste keer samen zat met Wilfried Silon in het IBIS hotel in Aalst. Zijn bevoegenheid werkte enorm aanstekelijk. Het boek 'Durven Dromen' heb ik de avond zelf nog in één ruk uitgelezen. De volgende dag begon ik meteen voor mijn eerste marathon te trainen: mijn eerste marathon moest en zou die van New York 2011 worden – meteen de moeder der marathons. Het werd een onvergetelijke ervaring! Bucketlistmateriaal! Hoe al die supporters rijen dik staan en je aanmoedigen, dat is magnifiek. En het is ook indrukwekkend om langs alle New Yorkse districten te lopen.

'A walk in the park' werd het zeker niet, want toen ik kwam aankloppen bij MMC, woog ik meer dan 130kg en kon ik niet meer dan 3km aan één stuk lopen. Dat stond in schril contrast met mijn studententijd – toen trainde ik elke dag... volleybal, voetbal, handbal, basketbal... als het maar een balsport was. Maar vanaf ik begon te werken, traptte ik in de val. Ik verloor mezelf te veel in mijn werk en van sporten kwam steeds minder in huis. De kilo's kwamen er dan ook vlot bij: 30kg op minder dan 10 jaar tijd.

In 2012 volgden al snel twee andere toppers, want ik had de smaak dankzij MMC goed te pakken. In april moest the Virgin London marathon er aan geloven en in oktober the Bank of America Chicago marathon; telkens met een nieuwe Personal Best én onder de kaap van de 4 uur, dankzij de uitstekende trainingsschema's van Tomas Valcke.

Toen was er die lokroep van het werk weer. Ik verhuisde met al mijn hebben en houden naar Houston, Texas in de USA samen met m'n vrouwtje en 3 dochters. Een onvergetelijk avontuur – zowel professioneel als privé – maar van lopen kwam niet veel meer in huis. Bij de Amerikaanse cuisine moet ik wellicht geen tekening maken. Zet daarnaast nog het statement 'Everything is big in the States, but it is even bigger in Texas' en je kent het resultaat... terug naar af.

Eénmaal terug in België werkte ik aan mijn comeback, in 2016, samen met MMC, in Lissabon. 'k had al een paar marathons op mijn naam staan, dus dacht ik dat ik het nu wel wist. Was ik daar even mis. Een marathon liegt niet. Je voorbereiding bepaalt je succes. De weersomstandigheden bepalen je finale resultaat. Temperaturen van boven de 30 graden helpen natuurlijk niet ☺. Sportief stond ik dus terug met beide voeten op de grond. Langs de andere kant heb ik toch enorm genoten van deze typische MMC city trip: een boottocht op de Taag bij zonsondergang, een verkenning door het stadscentrum met enkele kleurrijke tuk tuks, een vindingrijke pasta party als laatste avondmaal vóór de marathon, een altijd verrassend overwinnaarsdiner na de marathon en boven alles een heerlijk MMC gezelschap bestaande uit gelijkgestemde zielen die allemaal even zot zijn om mee te willen doen met al die marathons. Schitterend! 'k zou het niet anders willen. Dat is wat de Managers Marathon Club uniek maakt.

In 2017 ging ik dus met Tomas opnieuw keihard aan de slag om ook op sportief vlak hoge toppen te scheren. In april had ik een eerste keer succes, een nieuwe best tijd, ondanks het warme weer. 'k had het geluk te mogen meedoen aan de legendarische Boston marathon. Echt een unieke ervaring. Een aanrader voor iedereen die nog zou twijfelen. 'k ken geen enkele stad die zo meeleeft met de marathon. Fenomenaal! Ook de reisbegeleiding van Wilfried was absoluut top. Een hechte MMC groep.

In tegenstelling tot andere marathon voorbereidingen besloot ik het deze keer over een andere boeg te gooien. Ik onderhield mijn niveau – 3 trainingen per week. En dat heeft me zeker geen windeieren gelegd want in september tijdens de marathon van Berlijn heb ik mezelf weer durven overtreffen.

Dus ja, 2018 wordt een top jaar. Fysiek heb ik me nog nooit zo goed gevoeld. 'k streef er naar om voor het eerst sinds mijn studententijd terug onder de 100kg te wegen. Dus 30kg minder dan toen ik voor het eerst samenzat met Wilfried zo'n 8 jaar geleden. Met Tokyo op het programma in februari ga ik in 2018 voluit voor mijn Masters Plus. En waarom zou ik dat niet opnieuw proberen met een Personal best? Wie niet waagt, niet wint. En wie weet kan ik in juni tijdens de special marathon, the Revel Rockies marathon in Denver, Colorado – ter gelegenheid van het 30 jarig bestaan van MMC – wel die magische grens van 3 uur doorbreken? Durven dromen!

Wilfried, bedankt!

Tomas, bedankt!

